

en efter disse afskåret aarlig Understøttelse. Denne bør stedsse være mindre end Pensionen for 20 Aars Tjeneste, og afhænger i Særdeleshed af Tjenestetidens Længde, Nidkærhed og Duellighed i Tjenesten, en iøvrigt ulastelig Vandel og en trængende Stilling.

§ 7.

Den tillagte Pension eller Understøttelse ophører:

- 1) ganske eller forholdsvis, naar Regjeringen bevilger den Vedkommende Ansættelse i en lønnet militair eller civil Bestilling;
- 2) naar han uden dertil erhvervet særlig Tilladelse modtager fremmed Tjeneste;
- 3) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet;
- 4) naar han i 3 Aar ikke har høvet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og
- 5) naar der overgaaer ham for Forbrydelse Dom paa Vren eller til offentligt Arbejde.

Forsaaendts Pensionen eller Understøttelsen ikke er høvet i et heelt Aar, hjemfalder Beløbet for det Aar til den Fond, hvoraf samme er tilstaaet.

§ 8.

De, der forfremmes til en højere militair Stilling, og hvis Berettigelse til Pension som Følge heraf vil være at bestemme efter den almindelige Pensionlov for Embedsmænd, beholde Ret til ved deres Afskedigelse at faae Pensionen bestemt saaledes, at samme ikke bliver mindre end den, som efter nærværende Lov kunde have tilkommet dem med Hensyn til den tilbagelagte Tjenestetid, saavel i deres tidligere som i deres senere Stilling, og den Tjenestegrad, hvoraf de ved Forfremmelsen være i Besiddelse. Forskjellen mellem bemeldte Pension og den, der tilkommer dem efter den almindelige Pensionlov, tillægges dem da af den nedenfor i § 34 ommeldte almindelige Fond.

Fremdeles blive de, der ifølge Regjeringens Foranstaltning overgaae fra den militaire Tjeneste til en civil Bestilling, at betragte som afgaaede fra hiin Tjeneste med den dem efter § 4 for tilbagelagt Tjenestetid tilkommende Pension. Disse, saavel som de efter nærværende Lov pensionerede Militaire, der senere af Regjeringen ansættes i en civil

eller militair Bestilling, ere, naar de formedelt Alder, Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag igjen afskediges enten uden Pension, eller uden saa stor en Pension, som kunde have tilkommet dem for den tidligere militaire Tjeneste, eller som de tilforn oppebare, berettigede til at nyde den samme Pension, der heelt eller forholdsvis bliver at udrede af den almindelige Fond.

II. Invalidforsørgelse.

§ 9.

Invalid er den, der ved Udførelsen af sine militaire Tjenesteplichter har faaet en saadan Legemsbestadigelse eller Svaghed, at han for bestandigen eller for en Tid maa udtræde af den militaire Tjeneste.

§ 10.

Invaliden har, selv efter en nok saa kort Tjenestetid, Krav paa Statens særlige Forsørg, naar han ikke er formuende og Legemsbestadigelsen eller Svagheden ganske eller tildeels sætter ham ud af Stand til at sørge for sit og Familjens Underhold. Lige Krav have de, der, uden at henhøre til de militaire Underklasser, beordres til Forretninger i militairt Diemed, og bliver hver især af dem efter det ham overdragne Hvervs Bestaaffenhed at indordne under den militaire Klasse, samme maa ansees nærmest at vedkomme. Har Invaliden paadraget sig Legemsbestadigelsen eller Svagheden i Krig, har han i forøget Grad Krav paa Statens særdeles Forsørg.

§ 11.

Forsørgelsen gives ved et aarligt Pengebidrag, der tilstaaes enten som vedvarende eller for eet Aar ad Gangen. Vedvarende Forsørgelse maa først tilstaaes, naar den Legemsbestadigelse eller Svaghed, der bevirker Forsørgelsen, er anerkjendt at være uhelebendig og at ville medføre saadanne Følger for den Paagjældende, at en vedvarende Forsørgelse er tilstrækkelig grundet.

§ 12.

Invaliderne henføres som saadanne til 3 Hoved-Afdelinger: 1ste Afdeling: De, som i den Grad have